

VENNENES SAMFUNN KVEKERNE

Sandvigå 27
4007 STAVANGER

Skovveien 20
0257 OSLO

336.00

1

2004/04169

-333

Oslo 10. januar 2005

Barne- og familiedepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Høringsuttalelse – ny barnehagelov

Deres ref. 200404169, dato 09.11.04

Vennenes Samfunn Kvekerne er et lite trossamfunn, og har ikke kapasitet til å foreta en grundig gjennomgang av hele lovutkastet. Vi ønsker derfor bare å uttale oss på prinsipielt grunnlag om to punkter, spørsmålet om formålsparagrafen og spørsmålet om hvordan kvalitet kan ivaretas.

Formålsparagrafen

Det er særlig annet ledd som har skapt debatt, og vi oppfatter at 3. og 4. ledd er ment å skulle gjøre en del av motstanden mot 2. ledd mindre. Det kan være vanskelig å se at noen kunne ha noe imot at kristne grunnverdier blir nevnt. Men i avisdebatten omkring spørsmålet er det blitt klart at 2. ledd henspeiler på "hele den kristne kulturarv i Norge", og ikke egentlig på at barna skal utsettes for kristen påvirkning. Barna skal f. eks. lære om den norske måten å feire jul på, altså om hvordan kristne høytider blir forstått av flertallet i Norge. Mange av oss som har erfaring fra kristen julefeiring på andre kontinenter, har sett at julefeiringen i Norge er mer norsk enn kristen. Det er et tankekors.

Når man i 2005 ser tilbake på alle de saker Den norske kirke har hatt å be om tilgivelse for, som f. eks. behandlingen av minoritetsgrupper gjennom det norske samfunnets historie, blir det tydelig at "kristne grunnverdier" ikke kan bli stående uten utfordring. Kristne grunnverdier i et samfunn vil som regel være flertallets forståelse av majoritetskirkens verdier, og vil utvikle seg over tid ettersom andre kulturimpulser beriker vår forståelse av vår egen religion. Vi viser f. eks. til artiklene av Kajsa Ahlstrand og Halvor Moxnes i vedlagte temanummer av *Tidsskriftet Kvekeren*. Det ville være rimelig at dette ble anerkjent i det nye lovutkastet ved at ordet "kristne" ble supplert med "og allmenne humanistiske" eller erstattet med et annet uttrykk som gir uttrykk for det samme.

I tillegg til den historisk baserte kritikken av begrepet "kristne grunnverdier" som er nevnt ovenfor, viser det seg jo når man studerer andre religioner og livssyn, at det vi kaller "kristne grunnverdier" ikke er så unike. I sannhetens navn bør vi derfor heller ikke skrive *kristne grunnverdier* i et lovforslag, når det i virkeligheten handler om *allmenne humanistiske verdier*.

Kvaliteten i barnehagetilbudet

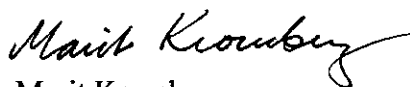
De som har fått opplæring som kvalitetsrevisorer, har måttet lære at kvalitet er samsvar mellom krav og forventninger på den ene siden og det ferdige produkt, eller her tjenesten, på den annen. Vi leser lovutkastet slik at kvalitetskravene er gitt i § 2. Da blir det et spørsmål om det er samsvar mellom intensjonene i § 2 og de øvrige bestemmelsene i utkastet. Spørsmålet aktualiseres ved at tilsynsmyndigheten nå er flyttet til kommunen selv. Kommunen som tilsynsmyndighet har som eneste virkemidler veiledning og stenging. Man kan jo tenke seg hva stenging av en kommunal barnehage vil ha for virkning for kommuneøkonomien på den ene side, og plikten til å sørge for barnehagedekning på den annen, alt mens personalet ikke kan sies opp og må få sin lønn. Det kan ikke være hensiktsmessig å bygge inn slike muligheter for strukturelle konflikter i en lov.

Dette at kommunen både er barnehagemyndighet og samtidig har plikt til å sørge for at det ytes tjenester (barnehager) tilpasset lokale forhold og behov, virker ikke tillitvekkende, gitt det vi leser om kommunenes økonomiske rammebetingelser for tiden. Det henger ikke godt sammen at storsamfunnet (Kongen) detaljert kan bestemme kommunenes inntekter fra foreldrebetaling, mens øvrige inntekter gis gjennom offentlige tilskudd som riktignok skal være likeverdige for alle godkjente barnehager, men der intet er bestemt om samsvar mellom inntekter og utgifter.

Spørsmålene om bemanningsnormer i kapittel V bør antakelig løses ved at departementet bemyndiges til å fastsette utfyllende krav til personalets opplæring og til pedagogtetthet gjennom forskrifter. De økonomiske realitetene omkring kommunenes økonomi som er nevnt ovenfor kan føre til at det på kortere sikt blir nødvendig å stille mer detaljerte krav til pedagogtetthet enn bare det ideelle kravet om forsvarlighet i forhold til kvalitetskravene i § 2.

Vi er skuffet over det ikke lenger nevnes at barnehagene skal bidra til et hensiktsmessig kosthold.

Med vennlig hilsen

Marit Kromberg
årsmøtesekretær